

Пошуки процесів подвійного бета–розпаду ядер ^{64}Zn за допомогою сцинтиляторів вольфрамату цинку

П. Беллі¹, Р. Бернабеї¹, Б.В. Гриньов², Ф.А. Даневич³, А. Інчікитті⁴,
Ф. Капелла⁴, В.В. Кобичев³, В.М. Мокіна³, Л.Л. Нагорна², С.С. Нагорний³,
Ф. Нозоллі¹, Д.В. Подда³, Д. Проспері⁴, В.І. Третьяк³, Р. Черулли⁵,
С.С. Юрченко³

¹Dipartimento di Fisica, Università di Roma 2 “Tor Vergata” and INFN, Roma, Italy

²Інститут сцинтиляційних матеріалів НАНУ, Харків, Україна

³Інститут ядерних досліджень НАНУ, Київ, Україна

⁴Dipartimento di Fisica, Università di Roma 1 “La Sapienza” and INFN, Roma, Italy

⁵Laboratori Nazionali del Gran Sasso, INFN, Assergi, Italy

В підземній лабораторії Гран-Сассо (Італія) триває експеримент, спрямований на пошуки процесів 2β -розпаду ізотопів цинку та вольфраму з використанням низькофонових сцинтиляційних детекторів ZnWO_4 . Саме для цього експерименту вперше у світі були розроблені сцинтиляційні кристали ZnWO_4 великого розміру (маса одного зі сцинтиляторів сягає 0.7 кг) з високими сцинтиляційними характеристиками (з найкращим зразком отримано енергетичну роздільну здатність 8.5% для γ -лінії ^{137}Cs 662 кеВ). З використанням аналізу форми сцинтиляційних сигналів та часово-амплітудного аналізу, визначено дуже низькі рівні радіоактивної забрудненості сцинтиляторів ZnWO_4 . Активності ^{226}Ra і ^{228}Th не перевищують кількох мкБк/кг, а загальна α -активність дочірніх радіонуклідів рядів торію і урану знаходиться на рівні 123(11) мБк/кг. Попередній аналіз даних дозволив встановити нові обмеження на періоди напіврозпаду для дво- (2ν) та безнейтринної (0ν) мод подвійного електронного захвату (2ε) та електронного захвату з випромінюванням позитрону ($\varepsilon\beta^+$) в ядрі ^{64}Zn . Зокрема, для процесу $\varepsilon\beta^+$ -розпаду в ядрі ^{64}Zn отримані такі обмеження на періоди напіврозпаду: $T_{1/2}^{2\nu}(\varepsilon\beta^+) \geq 2.1 \times 10^{20}$ р. та $T_{1/2}^{0\nu}(\varepsilon\beta^+) \geq 2.2 \times 10^{20}$ р. з довірчою імовірністю 90% [1]. Тим самим, спростовано повідомлення про спостереження $\varepsilon\beta^+$ -розпаду ^{64}Zn з $T_{1/2}(0\nu+2\nu) = (1.1 \pm 0.9) \times 10^{19}$ р. [2]. Очікується, що в результаті обробки всієї накопиченої інформації будуть встановлені нові обмеження на різні моди і канали 2β -розпаду ядер ^{64}Zn , ^{70}Zn , ^{180}W і ^{186}W на рівні $T_{1/2} \approx 10^{19}-10^{21}$ р.

[1] Belli P., Bernabei R., Cappella F., et al., Search for 2β processes in ^{64}Zn with the help of ZnWO_4 crystal scintillator // Phys. Lett. B. – 2008. – Vol. 658. – P. 193–197.

[2] Bikit I, Krmar M., Slivka J., et al., Electron–positron conversion decay of ^{64}Zn // Appl. Radiat. Isot. – 1995. – Vol. 46. – No. 6/7. – P. 455–456.